

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
—
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Переводьте збірки! Складайте жертви на Допомоговий Фонд Українського Студентства!
Чековеkonto в П.К.О. Варшава ч. 153735. Т-во ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ у Львові, Супінського 21

VIII.

Немає двох думок, що польська закордонна політика зазнала у Газі діймальної поразки. Вибірочисля туди, міністр закор. справ Л. Залеський підкреслює факт участі Польщі у гаскій конференції, як доказ зросту престижу її авторитету Польщі у міжнародному світі. — ну й, очевидно, цей „успіх“ записав на рахунок її сантравневого правління, зокрема особі марш Пилсудського. Тимчасом зразу виявилось, що участь Польщі у Газі є лише формальна і теоретична, бо попала Польща у категорію „запрошених“ а не „запрошуючих“ держав і, поодиляно, не вийшла до підготовленої політичної комісії, де відбулась справа евакуації Надренії. Справу-ж евакуації Надренії, себто ліквідації одної з „доцихних гарантій“ мира на заході, польська закордонна політика все і всюди вперто назвала із нитанням якихось нових гарантій мира — на сході. Тому ж. Залеський слушно заявив, що „не їдз до Гаги задля одного міліона“ марок призначити Польщі річно пільком Юнга. Всі знали й розуміли, що єдиною цілю його подорожі до Гаги, єдиным завданням польської політики на тій надрейської кампанії, це в якійнебудь, бодай найсприятливішій формі переперти принципіальну тезу, яка творить один із стовпів, на котрих спирається взагалі ціла польська закордонна політика: нерозривність питання безпеки на сході й на заході Європи, взаємна залежність регулювання політичних інтересів поміж Францією і Німеччиною та Німеччиною і Польщею. Тимчасом — нічого, не одержано абсолютно нічогосінько, що можна би як-так підтягнути під політику якійсь „сатисфакції“ для цієї польської тези. Відділ Любарця Варшава вже надто протвердила, аби робити собі якісь ілюзії, що польська становище може перешкодити передчасній евакуації Надренії. Але одлючася воля була на 100 відс. певна, що в новий акт французько-німцького порозуміння буде вставлена якась кляузула, якесь застереження, за яке польська політика буде мотти бодай зачинитися у боротьбі за сам принцип недоторканости литаних реалій західних границь Польщі, — тіл боротьбі, яка — відино з одностайним поглядом всього польського громадянства — наблизується з кожним новим актом петрифікації східних границь Франції. Коли б не було тієї віри у такий бодай мінімальний політичний успіх у Газі, було би цілком ніпче „психічне наставлення“ польської преси, та в усякому разі — не було би агаданих у горі двох анів міністра Залеського. Тимчасом після Гаги мін. Залеський був приведений боронити свою програму третього загальною заявою, що чейже „евакуація Надренії“ так правдана би в 1935 році,

етже ніби нічого в ситуації на гірше не змінилося...

У польській пресі счинився крик. Цікаво, що розпочав його не пос. Маджарич у „Слові“, давши скептично настроєний до вартості французького союзника, але старий політичний германіфік Студинський, але — Ст. Ковіцький на сторінках енциклопедії „Газети Варшавської“, себто та сторона, яка саме в будувала (і будуватиме) саме не всю будучину Польщі на союзі з Францією. Посилившись обережні і делікатні перестороги під адресою Франції — заперукти в фальшивій дорожці одностороннього порозуміння з Німеччиною, та одночасно — гострі й неперемірні докори під адресою польського міністра закордонних справ, що він — мовчав — замало аручний і замало активний, не зміє впоїти у союзника свідомість, що союз мусить мати реальну вартість для обох союзників, а не лише для одного, і не зміє теж вічно тримати перед очима заходу ту силу Польщі, якої не можна — легковажити!

Цикль статей Ст. Ковіцького викликав реакцію органу мін. зам. опр. „Епока“, в якій одні із чільніших польських публіцистів Вітольд Гелжінський м. і. закинув енциклопедії, що вона взагалі відноситься до питань, яке не існує, — себто самої можливості існування західних границь Польщі. На те пос. Ст. Огронський, який має голову повну дат. вичислив як стій цілу низку міжнародних параграфів і енциклопедій, в яких це питання уже в ріжних способах, посередньо й безпосередньо було затронуто: треба, мовляв, бути в політиці реалістами. Соціалістичний табор („Роботник“) зайняв у цьому двобою радше сторону уряду, стосуючи за необхідністю чимширшої дієвості у всіх напрямках війни без жалких полів татарів (боже й за чимширшою евакуацією Німеччини) та легковажучи собі марено війни на школі Європи наслідком ревізіоністичних загів Німеччини, відкидаючи а пріорі воєнну війну. Забираючи в цій справі голос, „Роботник“ зовсім справедливо закинув енциклопедії маніпулювання на пункті німецької небезпечки та з другого боку погодився з енциклопедією, що годі вічно зирити мілітарні закордонні опан на слово й обмежуватися до висловів довіри та солідарності раз в рік на закордонній комісії союму, але треба його діяльність піддати дискусії, треба „жалати рахунок“. Таким робом закордонна політика, яку польський союз уважав досить матерієм такою делікатною, що краще взагалі її не торкатися (пова стереотиповими фразами для вжитку МОЗ), знову стала однією із тем, яка має бути перемелена на союмовій трибуні не з погляду афоризмів, лише критики. Коли уважити тривічну „Ассимиляцію“ чинніших польських правителів до великих союмових дебат і коли пригадати, що справжнім нормативом польської закордонної політики від травня 1926 р. є марш „Пілоудський“, то стане ясно, що вапонець такої закордонної союмової дебати не в урядовій заваді мила.

Таким робом конференція у Гаазі відбилася на внутрішньо-політичних відносинах у Польщі, скріплюючи протисоціалістичну орієнтацію. Ентузіазм

стичні вівні ПАТ-а про уопіан мін. Залеського у Женеві, про тамошню затіснення франц.-польської приязни, проміті про тріумф нового вибору Польщі до Ради Ліги Націй, ці вівні змагають підтримати захитаного в опії міністра закордонних справ. А всеж, Гага спричинила Польщі ще більший „закордонний клопіт“, ніж внутрішній ускладнення відносин: — клопіт: якими шляхами має далі йти польська закордонна політика?

Ця журба бреліла дещо і в мінорівній промові голови закор. комісії союму посла Януша Радзівілла на спільному засіданні з пруською французьких парламентарів. Цією журбою займаються нині широко варшавські кореспонденти чужинської преси. „Берлінер Тагеблят“ спуск ціл фантастичні комбінації про приступлення Польщі до Малої Антанти разом з відповідними господарськими і мілітарними умовами, вказуючи на будь-що-будь знаменне явище, що античеський краківський „Курьєр“ раптом ударив у нути порозуміння в чехах. На цьому тлі чути теж голоси, що остання вівніта заваршавського губернатора Бескида у львівських капалів не була без попередньої апробації Варшави, і що ця апробація стоїть саме у зв'язку з чесько-польським наближенням.

Це дуже цікаві справи. бо вони торкаються дальшого укладу європейських сил. Як активно вплинути на цей уклад у свою користь — це нині найбільша турбота Польщі.

І. Кедрин.

Штресеман про національні меншости.

Окремий уступ своєї великої промови на пленумі Ліги Націй німецький міністр Штресеман присвятив справі національних меншостей. Після обговорення завдань Ліги Націй в справі розв'язання та усунення можливостей війни він зазначив, що другим не менше важливим завданням Ліги Націй є охорона меншостей. В цій справі Ліга Націй, на його думку, вже дещо зробила. „Однак і в того переконання, — говорить додало — що Ліга Націй при дикональній своїх обов'язків щодо гарантії прав національних меншостей не може обмежитися на полаганих окремими заходами, а мусить постійно доглядати на тим, як виконуються постанови про охорону національних меншостей і як укладається їх життя на основі обов'язуючих договорів.“

„У надії, що недалеким вже той час, коли Ліга Націй для справ національних меншостей утворить окремий орган, як це вже зроблено для господарських справ та для справ мандаторних областей. На всякий випадок я переконаний, що Ліга Націй мусить зобов'язати про те, як її розв'язати своє завдання щодо охорони національних меншостей“.

Сидять люди різного віку, обидь молоденької діточки старий як милое синий дідусь. Цікаво, що входили люди не знімаючи капелюха. Не знімаючи капелюха і в публичних борах (почта, банкі) у Франції. При тій нагоді зазначу, що цілувати жінку в руку в Англії не є звичаєм.

Мій бібліотекар бере для мене карту вступу з поученням про бібліотечні приписи, показує дуже помилку маніпуляції виступування книжок. Великі томи каталогів доступні великому. Книжок з бібліотек не позичають до лати вимому, навіть професорам, які деінде мають звичай деркати бібліотечні книжки місяцями, а то і роками. Одинишкий виняток, коли книжка покидає на короткий час своє царство чи судово розправа. Віддали бібліотеки залізної констукції, які і продувати, і залізними рухомими шафами.

Я зацікавився словниковою, а спеціально українською книжкою. Найбільше має бібліотека книжок польських. Зі старших українських книжок певним почтесне місце займає „Острожський Біблія“ в двох примірниках, а ляхи один був власністю царя Івана Грізогого; в книжках церковні: тріоди, мінеї. Видання новітні Женеві, між ними видання Просвіти, Науки, Т-ва ім. Шевченка, давніш Гал.-руської Матиці. Книжки або достають даром або купують, що на книжці якнайдовше, але зазначено, а саме: дата, ціна, місцевість від кого куплена або прислана даром.

Я маю щастя, бо трапив на виставку рукописів і друку, не тільки західних, але й східних і південних народів. Годі переказати те могутнє враження, яке зробила на мене ця виставка і своїм скромним багатством і красою письма, друку, дорогого переплету та розкішного, багатого орнаменту.

Відвідувачів було дуже багато, а найбільше молоді. Я читав із їх очей ту діточу цікавість, з якою кода зацікавила за розвитком людської ку-

Інтернет д-р мед. віденського і д-р мед. львівського університету

Роман Гоцький

перенісся до Рави Руської і ординує з днем 105 16. вересня п. р. (дні дир. Вілосора) 1-1

Незагоєна рана.

Справа гуманістичних і математично-природничих відділів при наших гімназіях у Львові.

В останнім часі набрала у нас більшого розголосу справа привернення гуманістичних відділів і отворення математично-природничих відділів при українських гімназіях у Львові. За цю справою промовляли поважні мотиви. З відділів шкіл цілого краю виходило багато моралі, що бажала доповнити свою науку й підготуватися краще до якоїнебудь суспільної праці. А в цій хвилі явилось у нас споре число хлопців, що ходили два роки до приватної учительської семінарії у Львові і знайшлися тепер після розв'язання тоїж семінарії в безвихіднім положенні; вони бачили в приверненні гуманістичних відділів одинишкий вихід для себе. Вкінці завадилось у нас і таке, що багато учеників, дійшовши до вищих класів класичної гімназії, арозуміли там, що гуманістична школа більше для них надається і звертали в ті відділи, поки вони ще існували. Здається, що кожна свідомо суспільність подала таким ученикам помічну руку, щоб не кидати їх у вир непевної долі, а повернути їх на своє добро. І з тих то причин зібралися наші інтересовані родичі в дні 1-го вересня п. р. на нараду у Львові й порішили звернутися з проханням до шкільного куратора привернути гуманістичні відділи.

Та покладані на куратора надії завели. Він виявив ніби велику прихильність для гуманістичної науки, однак зараз найшлося для нас і фатальне „але“, котре розбило це діло неможливім. А цим „але“ було те, що прохання повинно бути внесені в приписаному часі, себто минулого травня або червня (1929). Після того куратор був би готов підтримати справу в міністерстві, але з тим, що здійснення її моглоб наступити аж з наближчим шкільним роком. Так наші родичі у важній і пекучій справі своїх дітей зійшли з нічим.

По цім твердім слові дозволимо собі на деякі уваги. Недавно читали ми в краківській „Часі“ статті професора Ястшембца, в котрій виказано, що в цій польській державі звертається тепер наука в сторону реальних шкіл і що 73 пр. польської молоді ходило до гуманістичних гімназій. Значить, коли існувало і супроти нас якесь право і справедливість, то сама шкільна влада повиннаб постаратися для нас про такі школи. Але тут діється саме навпаки. Вишкільський сатрап Сосніцький по приказу енциклопедії самовільно однією наші гуманістичні відділи у Львові і замкнув таким чином соткам наших учеників з відділових шкіл змогу доповнити свою науку і стати користними громадянами своєї су-

тури, як і інтересував кусок лива з „Вісниками грецької статуї, грецькі та римські оригінали“ надписи і т. і. І мені стало жалко, тої нашої біблійної молоді, яка не має змоги того, про що читали, побачити, а через те і влітчити собі науку, зайняти ресурсатися, полюбити і навчитися цінити.

Велике враження робить на помянутого відвідувача і відділ автографів (рукописів) великих і заслужених людей: письменників, учених, музиків, політиків і т. д.

Виходите притомлені на вулицю Грент Радель, але з вілля крамничної антажні змішався до нас українська митишка. Підходите ближче, а там сорочки, заважоні, хустинки до носа з українськими візерунками, а далі старі нагрудні хрестики, намиста в конію і т. і. а над тим усім являюся: Діло російських воїнів у Польщі в Франції. Гарздз, думаю собі: ось де явилася собі прибожжес „едина, ведальма“. Сміх, та! тоді! Під фірмою „російський“ напшов я в Кембрідж великий знів значиноного нашого агріного по-летів.

Кембрідж (чи по англійськи вимові Кейм брідж). — Хто його не бачив, той не в силі уявити собі ні його краси, ні оригінальності на підставі хочон найпоказальнішого огню. Це невеличке, бо 60.000 населеним місто, але старинне і надзвичайно чисте. Очевидно з різними класами й дорогами, якими проходить безсечно, бо й рух незначний і не обтіскує нас авто болотом, як у козаному Львові, де вулицями повніш Із дити не автам, навіть не кіньми а волами. Горди, сімкати дозвруги і в середині над річкою та серед могутніх претарних будівель.

Це костел, коледжі й університетські інститути або роботи. Колежні, яких, є в Кембріджі 19 це комплекс будівель, з бібліотеками й крамницями, які повставали напроміт кількох століть починаючи від 14 ст. Це будинок єврейської школи і

Д-р ІВАН БРИК.

Зі Львова до Кембрідж.

Думаю, що навіть із тих принагідних вражень і спостережень всякому ясно, що тип англійця в виствором давньої культури, яка снігає від перків аж до самих низів англійського народу, яка творить з нього в житті чену, соцісну аристократію людини та розумного і повсякденного політика, купця, промисловця і т. і. Духова праця: література, наука, мистецтво не зосереджені в одному місці, як у Франції. Там Париж стягає до себе всі найбільші таланти, найкращі умови. В Англії інтелектуальних осередків більше, а поміж ними вишіватся три: Лондон, Кембрідж, Оксфорд.

За короткий час свого побуту ви зробите найкраще, як заглянете у славний на весь світ „Бритишський Музей“. Перед вами гарна, стилена будівля, що нагадує стару грецьку святиню. В воротах полеміє і портієр. Маю поручення до урядовця музею д. В. від його доброго знайомого к-ра М. Р. Мене пропускать без карти вступу і ведуть, куди треба. Незвичайно мнлий і витчаний вже молодий бібліотекар питає мене чимно, аросить сісти і піджогати. Я в читальні. Це величезна, зовсім кругла зала, в якій коломом розложено шифри в каталогами, а в середині управа читальні. У формі проміння луць бурка для читачів, просторі, ягідні, з витчаними кірсами і маским опертям та колісцятами, щоби при віддужанні не робити гамору. Підлога виложена грубою, гумовою масою, так, що кроків майже не чути. Так воно сидіть по бібліотеках, музеях, викладових залах і в Кембріджі. Довкола на два поверхи залізні шафи в книжках. В залі ідеальний спокій. Хоч ферш бібліотека не зачинена.

спільності. А коли родичі допрошувались тепер, направи заповідної їм кривди, то їм сказано, що вони не внесли прохання в приписані часі і тому мусять чекати на сповнення його цілий рік. Але чи так легко справляється? Звізди загальні, лежачі міг знати, що такий припис, якого давніше не було, тепер вже застосовувався? Зголосився не було, тепер вже відповідним, коли саме тоді, коли вважали це відповідним, коли приходилося їм віддавати свої діти у школу. І не був на це діло надто спізнаний час, бо в день появи депутатів (3-го вересня) почався тільки шкільна наука. А колиб прохання було вислухано, то в тих відділах ставилося більше сотки видавних і семінарських учеників, котрі горючо викидали такого рішення. Гадаємо, що в такій важкій і культурній справі повинні рішати не бюрократичні формальності, але право педагогічної ширя прихильності для громадянства і для справи.

Наслідок же нинішнього становища шкільної влади такий, що ті сотки молоді розбредуться по всіх усядах і марно пропадуть для своїх родин і суспільності.

Львівський громадянин.

Міжнародне об'єднання журналістів національних меншостей.

Конгрес національних меншостей, який певно відбувся в Женеві, ухвалив утворити міжнародне об'єднання журналістів національних меншостей. Тепер це об'єднання вже переведено в життя. В Женеві відбулися установчі збори об'єднання, в якому брало участь кілька десятків журналістів. На цих зборах прийнято статут об'єднання в переведеному виборі.

Найбільше суперечок викликало питання, де має перебувати управа об'єднання — у Відні, чи в Женеві. Нарешті рішено, що управа має бути в Женеві.

Проект статуту передбачував, що президія об'єднання має складатися з 5 осіб. Цю точку зміни в тому напрямі, що до президії належать представники всіх головніших національностей.

Головою об'єднання вибрано одноголосно д-ра Т. Бесідника, словака з Італії, бувшого посла до італійського парламенту.

На членів ради вибрано таких представників: від німців — барона Ф. Ікселя, від українців — посла Д. Паліва, від чехів — Ф. Суранду, від мадярів — д-ра Сульвена, від жидів — посла Гриванна, від болгарів — д-ра Іванова і від росіян — Б. Нікольського.

Завданням об'єднання є оборона професійних інтересів журналістів національних меншостей, які часто працюють в дуже тяжких умовах, а також „зміцнення мира та згоди між національними меншостями“.

Звичайно інтернати для християнської рихлої молоді, і їхній характер був спорту аристократичний. Тепер приймають туди без різниці походження, товаришувати із собою сини мурованих і промисловців чи білих купців. Приймають і хлопців із підготовленням, яке можна по-дати з 3-го або 6-го класу. Десять до дванадцяти хлопців бере в свою опіку „тutor“, який, щось у ролі нашого гімназ. вчителя, який керує їхньою наукою. Після трьох літ приходить іспит, а потім після нього стають студентами університету і ходять у контакт зі своїми професорами. Число вихованців у кожній із коледжів різне, пересічно хитається від 300—600. Кожний дістає дві гарно, вигідно, але скромно обставлені кімнати. Обідають і снідають усі спільно в просторих їдальнях, прикрашених портретами добродіїв, професорів і славних вихованців. Як наприклад із Триніті-коледжів вишлись такі люди як: Ньютон, Бейкен, Мекелен, Вайрон і б. і. При вході до капітани стоять статуї трьох перших, а в капітаних портрет молоденького Бавроа динськего. Заслужених для англійського народу вказує павод кожний коледж. Всіх вихованців об'єднують однакові приписи, студенти одного коледжу можуть ходити на виклади до другого. Разом з тим, кожен коледж має свою професорську сім'ю, раз друга. Судячи по предметам студії, можна сказати, що заступлені там усі предмети, що їх у нас учать на університеті, техніч., різноман., торгівельній, гірничій і т. і. високих школах. Кембридж — це власне осідок студентів і професорів. Студенти можуть жити і приватно, але обов'язково мусять кілька разів у тиждень брати участь у спільних обідах, сходинах, забавах. Називають К. університетським містом, але даремно ви шукали там університету. Більше т. є університетська бібліотека, є бібліотека музею, є зоологічний музей, є лабораторії в інституті, є бібліотека історії, є університет і т. тільки профе-

До шкільної молоді!

Складі паперу

С. Вайзера, Львів, Сикстуська ч. 4.

хто купує, дістає вартісний дарунок.

Прийдіть та переконайтеся про цінність цін — Рисуноків багатьох з мамою Полямі. — При збірках закупує — значний опуст.

Всіляке шкільне приладдя, найдовше можна купити в зливі, дешево

Мимо низьких ціл, кожний

503 1—1

Світовий зїзд пластунів в Англії.

(Miss A. Grierson з Лондону, на ім'я прихильців і помічників на Jamboree — прислухатись).

У нас в Галичині є ще одиниці, які мало звертають уваги на Пласт і взагалі на позашкільну працю з молоддю. Навпаки вони часто стараються всякими способами перешкодити роботі, знеохотити, висміяти або виняти недостачі, які ослабили Пласт, як організацію. Знаємо людей поважних, які не знаючи пластової роботи, висловлювали про пластову молодь хибний і болючий погляд.

Зовсім інакше відношення між громадянством і пластом в Англії. В цьому ми переконались на власні очі, перебуваючи три тижні в Англії, на світовому зїзді пластунів в Арров парку. Jamboree (зїзд молоді) відвідало понад півмільона англійців з цілого краю, а крім того наша подорож до Біркенгеду, Ліверпулю, Лондону, Манчестеру і Доверена — дала нагоду стрітнутися з людьми, поза табором.

Вже йдучи уліцями питало нас громадянство вимахуючи хустинками і прапорами. При кожній нагоді зовсім посторонні люди вказували нам дорогу, відводили до автобуса і то підчас дощу. Ту саму поміч мали ми при закупках або відвідинх музеїв. Дуже здивувала нас присутність на зїзді пластунів і пластунок старшого віку, цілком сивих. Весь час були вони з нами. Ходили в пластовому однострою а мушини в коротких штанах, з голыми колінами. Всі були горді на свій однострій і відзначення. У пластовому однострою, без сорому, їздили групами або поодинцю в трамваїх, автобусах, на залізничних і кораблях.

Треба було бачити, як ці старші особи інтересувалися пластовими справами, як опікувалися молоддю, яку батьківську любов проявляли до всіх пластунів. Ми а болем у серці мусимо признатися, що у нас нічого подібного не знайти.

Відкрив зїзд старший віком принц Солаунт в імені короля, був одягнений в пластовий однострій (теж з голими колінами). Він вголосив сердечну промову до всієї молоді. Світовий начальник Пласту В. Powell, 70 літ, його дружина, наслідник короля Великої Британії принц Уельський, всі жили в шатрах, ходили в пл. однострою як і пл. молоді, разом з всіма сміялися, раділи і журилися.

Головна журба була з погодою. Що дня падав дощ, дрібний, неприметний і докучливий. З зеленої мураві парку стало липке, брунатне болото. Черевники ніколи не були сухі,

вохко в шатрах, мокре убрання, кругом болото, ледви можна було пройти.

Пластуни цілий день лопатами відгортали з вулиць болото, носили його мисками, ведрами, але то мало помагало. Домі робив своє. Кілька разів пластуни витягали аята з болота і ці комічні сцени фотографували і вони попадали до часописів.

Між пластунами настрій не падав, але все таки зменшувалися приємності і утруднювалися відвідини та навчання англійства.

Ось в таке болото, в безконечний дощ англійська публіка не забувала на пластову молоді. Ми були здивовані до краю, коли бачили різноманітну публіку, між нею архієпископ, генерали, консули і інших поважних достойників з різних місць Англії, які втравало ходили від шатра до шатра, до всіх націй, до всіх таборів, яких було коло 200. Деб так у нас в таку погоду та ще до пластового табору приїздила така маса народу. Урядова таборова статистика вказувала найменше 12,000 відвідувачів щодня, а кілька днів було що відвідало Jamboree понад 60,000 людей. Кожна особа платила трохи більше 2 зол. на користь пласту. Крім того було багато жертв на сотні і тисячі фунтів штерл. Не раз бачили ми, як пластуни по кісточках в болоті помагали гостям вилізти зі слизького болота або перейти небезпечне місце. Не одну калюшу стратили гості і довгий час повіднаходжені калюші висли на дрючку, чекаючи власника.

Головно у всіх англійців панував гумор, відвага, не було ніяких нарікань, а все було з усміхом на лиці, підчас численних пригод у болоті.

Вечерами, лягаючи спати, всі ми одню думали і мріяли: коли то у нас в Галичині і на Закарпатті запанує таке відношення громадянства до пластової молоді. Дай Боже, щоб чимскоріше!

Б.

Тяжке фінансове становище Китаю.

„Берлінер Тагеблат“ повідомляє з Пекіну, що уряд Чанг-Кай-Шека переживає поважну кризу. Міністр фінансів Сун досі добував потрібні для уряду засоби шляхом внутрішніх позичок. Від часу здобуття Нанкіну він добув 400 мільонів срібних доларів під заставу морських мит, тутю, нового монополю та податків від нафти. Тепер усі застави вже вичерпані, і тому повстали труднощі з переведенням нової позички. До того фінансові домагання північних провінцій незвичайно великі. Брак грошей робить становище напів-пекінського уряду дуже критичним.

Дивогляди.

Країна передчасних подруж.

Спеціальна англійська комісія мала дослідити подружні звязки в Індії з тою метою, щоб законом піднести для індусів обов'язковий вік подружжя: до 16 літ. Виявилось, що в британських Індіях є 218,000 замужніх жінок, що мають по 5 літ, з чого 15,000 є вже вдовами. Замужніх жінок від 5 до 10 літ є там більш як 2 мільйони, а з них 102,000 від 25 мільйонів замужніх жінок є в віці від 10 до 15 літ, а з них 4 мільйони від 10 до 15 літ.

Спосіб на самогубстві.

У СРСР, як і в неодній іншій країні, зростає постійно число самогубств. Щоб боротися з цим суспільним явищем, повстала там спеціальна урядова комісія, подібна як віденське товариство, що бере під свою опіку тих, що хотять умерти, коли вони звернуться до нього за радою. Але радянська комісія полагодує свої обов'язки ще більше урядово, як віденська, бо розсилає всім громадянам, навіть тим, що про смерть ще не думали, анкетний анкет з такими запитами: 1) Чи ви женатий? 2) 3) 4) — нецензурні запиту, з полового життя. 5) Як хочете покінчити собою: а) револьвером, б) повіситись, в) утопитись, г) пробити себе ножем, д) кинутись униз, е) спеціальним способом? 6) Чому хочете вбити себе: а) огляду на соціальне становище, б) страх перед карою, в) нещасне кохання, г) тілесні або духові терпіння, д) недостатку солідного світогляду про вартість життя, е) недостатку захоплення світовою революцією?

Нема сумніву, що неодні кандидат на самогубстві, прочитавши такі питання, розреготяться і скаже собі: „Ні, життя є таке веселе!“

ВІДГУКИ ДНЯ.

Нерозгадана тайна.

Ріжні люди їздили вже на Радянську Україну. Але що там діється, як виглядає, ніхто ще нам не розкавав. Не знає: боятися, стидаться чи хитрують?

— Іздали і їзять наші артисти туди, але від них щонабудь видобути, як воду з каменя.

— Якже там українізація?

— Загалом... бачиш... нічого нічого... українізується.

— А їсти є що?

— Є, чому ні! На базарах продають і в крамницях подібеш.

— А режим. Дуже острів?

— Ну... не можна сказати. Так... різно...

І будь тут мудрий.

Радянці галичани, що зовідаються правди від кооператорів, які поїхали туди.

Але кооператори поїхали, поїздили, приїхали і галичани однако нічого не знають.

— Скажіть, як там на Україні?

— Загально взявши... нічого собі...

— Що значить „нічого собі“?

— Ну, так загалом — значить.

— А чи існує Україна?

— Зовсім певно існує.

— А українізація?

— Також існує.

— Але чи слідна?

— Чому ні, слідна.

— Як ви думаєте, більшовики вдержаться?

— Більшовики чи вдержаться? Це питання дуже складне і на нього тяжко відповісти.

— А всеж таки...?

— Вибачте, але я мушу вже йти. Колись іншим разом.

Чекаєш на той „інший раз“ і не можеш дочекатися. Читаєш польські часописи — бачиш, що одадуть, читаєш більшовицькі — видиш, що розгуть. У польських розстріли, повстання і революції, в більшовицьких мітинги, диктаторства і гнібозаготівлі.

Хоч сядь та плач...

Кажуть, що й у неба мають з тим самим клоп. Хто тільки дістанеться туди, зараз його і питають:

— Скажіть (будь ласка), як там на Україні? А він оглядеться, чи хто не підслухує і тоді шепотом:

— На загал... бачите... взявши під увагу те все, то нічого собі.

І так один за другим, один за другим, зовсім як галичани, які їздили за Збруч.

Пробував св. Петро вислати розвідку, але в це не помогло.

Одного разу радяться святі, що робити, щоби вже раз про Україну правди довідатися.

— Нічого іншого не остає, як вислати розвідника — каже котрийсь.

— Гаразд! Але кого?

— От нехай їде св. Лука. Він їма має українське, то й легше йому буде донебудь скритися. Післав св. Луку, а на дорогу наказували, щоби зараз телеграму післав як, що, куди.

Пішов св. Лука. Нема тиждень, нема два, на третій приходить телеграма:

„Сиджу в Чека.

Лука“.

Зажурився св. Петро. Жаль йому св. Луку. Чека пірше чистилища. Треба рятувати друга.

Післав на Україну св. Ілію.

— Ти — каже — мавш віз, як-що до чого, то й Луку забереш і сам їмнеш попід хмару! Поїхав Ілія. Нема від нього вістки тиждень, нема два, далі приходить:

„Попав туди і я.

Ілія“.

Св. Петро аж руки валоми.

— От тобі й па! Післав виручувати Луку, а тепер і другий пропав.

— А можеб так Мойсея післати туди. Він їмд, то й дасть собі раду на Україні.

— Справді добра думка — погодився св. Петро.

І післав Мойсея.

Чекають у неба на вістку тиждень, чекають два, далі минає в місяць — німа телеграми від Мойсея.

Врешті приходить:

„Живий і здоров!“

Комісар Петров“.

— Ов, Петро так є досі лишався без вірностей інформації. Єдина його ладія на галичан, які їздили на Україну і колись прийдуть до неба.

Але марна надія. Галичани тільки само ошанувать йому, що сказали нам.

Галактіон Чіпка.

КІНОТЕАТР

„СТИЛЕВІЙ“

ШАШКЕВИЧА 5.

Нині прем'єра!

Перший раз у Львові!

Велика сенсаційна еротична суперфіліма під заголовком

„ВЕЛИКОМІСЬКА МОЛОДЬ“

у головній ролі гениальний ГАРІ ЛІДТКЕ

Як доповнення знаменита американська комедія та Гомонії тиждень.

Перед конференцією представників союму з урядом.

НД не візьме участі. — Постанова зміни конституції.

Управа клубу „П'яста“ ухвалила постанови в справі есентуальної участі в конференції з прем'єром і марш. Пілсудським, але з тим застереженням, що постанова залежатиме передовсім від анакомости предмету конференції та від заповнення, що достоїнство союму не буде наражене.

Дня 12. вересня будуть наради ЦКВ ППС, а в суботу збори представників лівиці та центру в справі ухвалення оконечної постанови щодо участі в конференції.

В справі скликаній на 16. вересня конференції представників союму, Народовий Клуб вислав на руки маршалка союму письмо, в яким м. і. каже, що праця уряду над бюджетом повинна бути раціональніша, щоби в загальному висліді державний бюджет представлявся краще ніж досі. Повищі уваги представляє Рибарський в імені свого клубу тому, бо участі представника в згаданій нараді не вважає аказаною. Дотеперішнє становище уряду, головнож міністра військових справ, до союму не каже сподіватися, щоби шукання такої спільноти поза соймовим ґрунтом було можливе та доцільне. Головнож усякі істотні посунення вперед справи кращої бюджетової праці можливі є лише на ґрунті союму та його комісії.

Дня 12. вересня прем. Світальський матиме нараду з марш. Дашинським. На ній обговорять подробиці заініційованої урядом спільної наради з провідниками соймових клубів.

„АВС“ повідомляє, що в зв'язі з конференцією представників уряду з представниками союму, в міродатних політичних колах запала постанова в справі переведення зміни конституції ще в теперішнім парламенті. Зроблять це при допомозі висунення т. зв. мінімальної програми реформи конституції. Програма ґрунтуватиметься на двох домагааннях: 1) зменшення й обмеження посольської незайманості 2) скріплення влади президента, а головно його компетенції в ділянці закордонної політики.

СРСР. і Злучені Держави Європи.

Більшовицькі урядові кола заявляють, що уряд СРСР не має ніякого інтересу в створенні Зл. Держав Європи з вістрям зверненням проти Америки. В господарській боротьбі між Злуч. Державами Європи й Америки СРСР задержить повну нейтральність. СРСР не змінить теж свого негативного відношення до мирового трибуналу в Гаазі, хоч Америка піддалася цьому трибуналові.

Справа зміни трактатів.

Китай виступить із Ліги Націй.

Бюджетова комісія Ліги Націй відкинула з денного порядку проект резолюції, поставлений представником Китаю, що зміряє до приноровлення уст. 19. пакту Ліги в справі есент. реалізації трактатів, які годі вдержати в практиці. Представник Китаю сказав, що далі піддержує своє внесення та що його відкинення може пхнути Китай до далеко їдучих кроків, а навіть до покинення держав, що належать до Ліги Націй.

Мекдональд купив білет до Америки.

Сенсацію викликала в Лондоні вістка, що англійський прем'єр Мекдональд замовив для себе й для дочки кабіну на кораблі, що відходить 28. вересня до Зл. Держав.

Литва жадає видачі Плечкайтиса.

Ковенські часописи повідомляють, що литовський уряд опрацює ноту, в якій домагається від Німеччини видачі Плечкайтиса.

НОВИНКИ

— Просимо всіх наших передплатників вирізнити не га йно свої залеглости, бо з 15. ц. м. безумовно здержимо дальшу висилку часопису. Адміністрація.

— Два роки зі Львова до Боршів. Пишуть нам: Дня 3. серпня 1927 надала пані Людмила Сенницьова в Боршіві в почтовім уряді порученого листа до д-ра Драка у Львові, вложивши 5-зо. лотовий банкнот, як гонорар за виставлення аккарського свідоцтва. Лист цей повернув до п. Сенницьової приблизно перед тижнем, отже після повних 2 літ з допискою „адресат вїхав на ваканції“. При відборі зворотного листа отворила його п. Сенницьова в присутності свідків д-ра Івана Венгльовського, адвоката і Миколи Колодія, соліс. адвокат. в Боршіві. 5-золотового банкноту в листі не було.

— Самогубство кравчині. При вул. Обертинської ч. 6. відірвала собі життя 60-літня кравчиня Мар. Фортуна. Фортуна вела вел. кравецьку робітню та попала у фінансову скруту, що спричинила нервовий розстріл.

— Пожежа магазину збіжжя. В магазині збіжжя спілки „Землеплоди“ в Нагірній, пов. Бучач, вибухла пожежа. Згорів будинок і збіжжя яких 20 сотн., на шкоду 15.000 зол. У сутеринах того будинку була фабрика свічок Фрідмана з Бучача. Він має шкоди на 1000 зол. Пожежа повстала з іскри товарового поїзду, який того дня пересував вагони кілька разів. Магазины від задляничого шляху є зедви на 6 метрів.

— Сто затроених. У Божикові (пов. Підгайці) занедужало сто людей. Хорі нарікають на сильний біль животу, ніг і рук. Свідство виявило, що на празнику у сусідньому Сілку селянин Гайбіла та Дмитрій продавали мясо з дорізаної ялявки. Люди затроєлися цим мясом.

— Увільнення вбійниці. Перед львівським судом присяглих закінчилися розправа проти Анни Тутак із Ляшох Мурованих, обвинуваченої в убивстві свого чоловіка, якому розпанахала голову сокирою. Присяглі судді одностайно: потвердили питання в напрямі душегубства, але рівночасно потвердили 7 голосами додаткове питання, що Тутакова дізала під психічним примусом. Тому трибунал увільнив обвинувачену від вини та кари. Чоловік Тутакової був алькоголік. Дня 15. листопада м. р. зажадав він від жінки 2 зол. на горілку й папіроси. Коли жінка не дала, Тутак зловив курку та сказав, що продасть її. Коли жінка пішла до міста, зарізав курку та аів її з наймитом. Це так розсердило жінку, що вночі, коли чоловік уже спав, на очах 11-літньої доньки вдарила чоловіка п'ять разів сокирою в голову й убила його на місці. Потім спокійно сказала наймитові, що має робити на другий день та поклялася спати.

— Екзумація Італійських воєнків. До Золочева приїхала комісія складена з одного Італійського старшини та делегата тернопільського воєводства в справі екзумації Італійських воєнків, похованих на місцевім цвинтарі. Тіла воєнків викопали і їх відішлють до Італії.

— Всесильний конгрес. У Відні аїхались на конгрес представники жидаїського купецтва з 21 держав Європи. Заступник голови цієї організації виступив вїдчит на тему „Паневрона та свобода торгівлі“. Рішили створити „світову лігу торговельних союзів“ з осідком у Відні.

— Літак здоганяє голуба. Ген. директор копальні Райнрайзер одержав почтову посылку, в якій був живий почтовий голуб. У листі, доуценім до посылки, вказали директора копальні, щоби причепив до голуба 5.000 марок і пустив його на волю, бо інакше грозить директору смерть. Про все повідомили поліцію і вона поручила летунів саїдувати голуба в поворотній дорозі. Голуб, як його випустили, осів у місцевості Гомберг Гох і Гайде та залетів у голубник. Пільот відфотографував голубника, власника голубника арештували. Власник і його товариш призналися до вини.

— Гарна підвишка. Наслідком латеранських договорів папа підвищити плату всім кардиналам. 25 достойників церкви дістанє аж від 1-го липня по 100.000 лірів річно замість дотепершніх 22.000 лірів. Інші, що є префектами або секретарями конгрегацій, дістануть підвишки з 6.000 на 25.000 лірів.

— Відмодолження ціною смерті. В Югославії повісили жовіра Юзуфовича за те, що збив

Досвід на збірці на „Українського Студента“ наступного року з повільними урядів значно пізніше, тому не зможуть на це — не наспіють на час — не встигнуть на збірці. Товариство діставало звичайні листи на односторонню збірку, що також у великій мірі причинилося до зменшення приходу — а відтак і виступів. Тому гарячо прохали Шановних Громадян **ВІСЛАВІТИ ДІТКИ СЛАВЯНИНІ НА Ч. П. П. О.** доучити їх на „Піла“, „Некого Чаю“, „Недлі“, „Недлі“.

Т-во Прихильників Освіти у Львові.

обвинувачення закладає, що обвинувачені Петро Сагайдачний, Василь Булик і Дмитро Семчишин дали почин до заважання цього товариства і вели в ньому провід. Обвинувачених боронили адвокат: посол д-р Степан Білик з Городка Ягсен, д-р Корніло Троїш з Ходорова, д-р Володимир Бемко і пос. д-р Михайло Західний з Бережан.

Всі обвинувачені не почувалися до вини та заперечували немов би вони звинували або належали до якогось тайного товариства. Дні 19-го серпня 1929 р. зішлись всі обвинувачені в Бережанах на довірочну нараду, скликану на основі пар. 2, зак. про збори. На цій довірочній нараді обговорювалося лише справу перепилення міжпартійної боротьби у бережанському повіті і справу опіки над стрілецькими мотилами. Пова цією одною довірочною нарадою обвинувачені більше не сходилися і не належали до ніякого тайного товариства.

Суддя відмовив домагаюню оборони на відчитання акту оборони в українській мові. В доказовому поступованні переслухано кількох свідків, які потерпали правдивість оборони обвинувачених і відчитано заквешіоновані при ревізії у обвинувачених папери й записки.

Прокуратор ждав засуду всіх обвинувачених. Оборонці в кінцевих промовах домагалися звільнення всіх обвинувачених від вини і кари, доказуючи, що в діяльності обвинувачених нема жодних вимог законним знамен проступку з пар. 285 і слідує карного закону. Зокрема д-р Білик у своїй кінцевій промові підчеркнув а натиском, що цілий процес є лише відомою листопадових подій. Поліційна влада арештувала обвинувачених під замітом державної зради, під тим замітом оставали вони довший час у тюрмі, а шойно тоді, коли алла не вдалося зробити процесу за державну зраду, обвинувачує прокуратор арештованих за приналежність до тайного товариства.

Великою несподіванкою був присуд, яким засуджено Петра Сагайдачного на 10 місяців тюрми, Василя Булика і Дмитра Семчишина на 6 місяців тюрми, а о. Володимира Солонку, Михайла Штенюваного, Федька Вінтиха, Андрія Дулібу, Федька Дулібу, Дмитра Ворника, Василя Деласа, Федька Гевку, Микиту Кондрата, Федька Стациона, Петра Дулібу, Гринька Івниова, Михайла Юришина, Авдія Мороза, Івана Ярему, Микола Лещука, Микола Кіналя, Михайла Диконича, Михайла Мрочка, Івана Мрочка, Василя Дулібу, Івана Яцишина, Василя Семчишина, Григорія Пришляка, Степана Матіява, Володимира Кизиму і Іллію Федюка по два і пів місяці тюрми.

Разом засуджено 32-ох обвинувачених на 94 місяці тюрми. Оборонці обвинувачених апелювали проти присуду від вини і кари.

Зі спортового життя.

Х. Запорізькі Ігрища.

Дня 7. і 8. вересня відбулися в Перемишлі Х. Запорізькі Ігрища. Цьогорічні Ігрища заповнились величаво. Та, на жаль, приїхала тільки половина зголошених змагулів (зі Львова всього 7), а змагулки взагалі не приїхали. Чим же сором наші стоїти, що не було жадної репрезентатки Львова на Запорізьких Ігрищах? Ділено сумно кинше. В Запорізьких Ігрищах брали участь клуби: Спартанка (Перемишль), Сокіл (Перемишль), У. С. С. К. (Львів), Сагайдачний (Львів), Сокіл-Батько (Львів), Луг (Львів), Підгір'я (Дрогобич), Хортиця при Соколі в Жидачів, Сокіл (Бушківка) і Беркут (Перемишль). Усіх змагулів було понад 30, змагулок 15. Рівень деякої атлетики був високий. Десять нових рекордів поставлено на цих Запорізьких Ігрищах. Коли ж не фатальна погода першого дня і сильне зморо з вітром другого дня, то сягає булиб значно кращі. Триумфатором Х. Запорізьких Ігрищ був С. К. „Беркут“. На 14 перших місць „Беркут“ здобув аж 13. Рахуючи на пункти, „Беркут“ осягнув 69 п. Хортиця при жидачівській Соколі 7 п., У. С. С. К. 7 п., Сокіл-Батько 5 п., Сагайдачний 3 п., Сокіл (Бушківка) 2 п., Підгір'я 1 п. В жіночій легкій атлетичній гіданні конкурентом Спартанки був перемишльський Сокіл. Спартанка здобула 23 пункти, Сокіл 16 п. Перемишльська публіка, прибуваючи численно на стадіон, дала доказ, що Перемишль новісім добре наладиться до подібних imprez. Запорізькі Ігрища отворив голова У. С. С. д-р Гнатевич, а від Беркута промовляв д-р Загайкевич.

Осиги:

Жінки: Біг 60 м. 1. Селеза (Спарт.) 8, 8 (Укр. рекорд), 2. Яблоновська (Сок.) 9, 2, 3 Стаєвська (Сок.). — Гінші 4 × 80: 1. Сокіл (Перемишль) 36, 6 (український рекорд), 2. Спартанка (Пер.) 38, 8. — Скок азовський: 1. Селеза 4, 17, 20 Яблоновська, 3) Гусар. — Скок у височині: 1. Яблоновська 1,275, (Укр.)

Т-во Прихильників Освіти у Львові.

В останню перед збіркою пригласили цимити українського Громадянства і Студентів, бо востаннє три дні будуть наші дні 15. вересня, що для українського Студента. Хай кождий з нас цей день посвятує ширі і озою для усіх нашої наші справи і після змочи дозволить усім зусиль, щоб собою і в колодепний його в своїй жертвенності хазисати. Докажіть усім, що у нас є воля і що усім прийти в поміч молодому поколінню — на яке ми ємо алдан ми і властиво усі свої надії.

496 3-2

Інський рекорд), 2. Гусар. — Мет дискон: 1. Селеза (Сп.), 23, 975 (український рекорд), 2. Гусар (Сп.) 23, 61, 3. Стаєвська (Сок.). — Стусан кулею: 1. Селеза 6, 99, 2) Гусар, 3) Селезич.

Мужеські: Біг 100 м. 1. Червончаків (Беркут) 11, 5 (рекорд Зап. Ігр.), 2. Козак (Б) 11, 8, 3) Ізачко (Сок.) 15, 2. — Біг 200 м. 1. Козак (Б) 25 (український рекорд), 2) Ізачко 25, 2, 3) Білишій (Б). — Біг 400 м.: 1) Ковальчик (Б) 58, 8, 2) Мезіт, 3) Саси (Дрогобич). — Біг 800 м.: 1) Мезіт (Б) 2: 15, 4 (рекорд Зап. Ігр.), 2. Ковальчик, 3) Гринь. — Біг 1500 м.: 1. Мезіт (Б) 4: 47, 6 (український рекорд), 2. Ізачко, 3. Свита. — Біг 5 км. 1. Свита (Б) 19: 08, 4 (український рекорд), 2. Козаровський 19: 11, 7, 3. Сазо (Б). — Біг 110 м. півтія: Козак (Б) 20, 8, 2) Вішка, 3) Ганчуч. — Скок у височині: 1) Червончаків (Б) 1, 465. — Скок азовський: 1) Вішка (Хортиця) 5, 64, 2) Петріна (УССК) 5, 493, 3) Ковальчик (Б). — Скок жердяком: 1) Білишій 2, 63, 2) Ізачко, — Мет ратищем: 1) Козак, (Б) 43, 31 (рекорд Зап. Ігр.), 2) Вішка 42, 91, 3) Жук. Пова конкурсом Козак 45, 79 (новий український рек.). — Мет дискон: 1) Козак (Б), 34, 02 (український рекорд), 2) Гнатейко (Сог.) 28, 54, 3) Петріна (УССК). — Стус кулею: 1) Червончаків (Б) 10, 88, 2) Козак, 3) Ганчуч. — Гінші 4 × 100 м.: 1) Беркут (Пер.) 48, 6 (український рекорд), 2) УССК (Львів) 49, 8.

По роздачі нагород замкнув голова У. Спорт. Союзу д-р Гнатевич Ігрища, а господар змагань, голова „Беркута“ д-р Загайкевич, привів усіх змагулів іменем своїм і клубу. Організація Запорізьких Ігрищ першого дня дуже слаба, головню через дощ. В нехліз будейська комісія неала вже змагання справити, тільки деякі судді загато сперечалися.

Змагання у плаванні.

В четвер 12. IX. відбудуться на Світе в 3. год. попол. плавацькі змагання як часті Х. Зап. Ігрищ. Конкурентів як мужеські так і жіночі стигнуть певню велике число плаваків (-чок) і цімалої публіки.

Чорні — Україна.

Відплатні змагання між ліговою дружиною Чорних і Україною відбудуться в неділю 15. вересня в год. 11. передпол. на гринші Цитаделі. Змагання ці найвліе анимачуть велике авіакалення серед ширших кругів нашого А чужого громадянства, тому, що Україна на недавніх змаганнях в перемишльському Полонію анказала добру форму, а маючи до діла в найповажнішим львівським противником, буде старатися певню, як це було з ліговою Погонєю, анити а цих змаганнях а почесним для себе авслідом. Чорні, навчачі досвідом Погоні, антавляють проти України свою репрезентативну одианятку і тому сала наалатися дуже цікавої і авантажної грн. Україна анступить у такім складі, як з Полонією, крім хорого Борсука, якого заступить в помічі Цин-бала.

Всячина.

З англійського судівництва. В одному з львівських судів принаїзла публіка бачила цим дивним таку сцену: За зеленим столом сиділи судді та обвинувачений та грали в карти. Це не була зелений стіл до гри в карти, а справжній урядовий. Віржевик Фогельман був обвинувачений в азартній, азбороненій грі в карти „жльобіс“. Він боронився тми, що не зовсім не азартній гра, а гри, що основана на реумінім обчисленні. Яби пий суддя зміан П грати, то бачили би, як його несправедливо посуджують! Фогельман готов лана суддю навіть назвати „жльобісес“. Суддя Казрк Год замисів домагається судових авіацій від гри в карти, згодився на розправу, щоб Фогельман зараз назвич його цієї грн. Суддя був таїловитим учнем і почав грати. Рін ясна, наприклад, в гроші. Суддя програл, авалатиз природній гонорар новика а картах і мав нагоду переконатися, що ця гра чистий азарт. Фогельман дістав грошеву карту 30 фунтів і копти процесу 21 фунтів.

Заєградованій Наполеон. У дуже відомій каварні Парижа „Кафе де Ржанс“, що є осіаком місцевих шахових клубів зробили недавно одну характеристичну переміну: на місце бюсту Наполеона поставили бюст... Альохіна. Цей факт має

3 судової салі.

Політичний процес б. Січових Стрільців у Бережанах.

В п'ятницю дня 6-го вересня с. р. відбувся перед повітовим суддею Цибульським в Бережанах політичний процес б. Січових Стрільців, авчешах у бережанському повіті. Акт обвинувачення закладає 32-ом б. Січовим Стрільцям, що в серпні, вересні і жовтні 1928 р. в Бережанах завадали тайне товариство „Союз українських Січових Стрільців“, що є Товариство держави в тайні перед аводою і що в тім товаристві всі обвинувачені були членами. Крім цього акт

